ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 23.5.2018
COM(2018) 313 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την αξιολόγηση της προόδου που έχει αναφέρει η Ιταλία στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο όσον αφορά την ανάκτηση του ποσού που οφείλουν οι γαλακτοπαραγωγοί για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την αξιολόγηση της προόδου που έχει αναφέρει η Ιταλία στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο όσον αφορά την ανάκτηση του ποσού που οφείλουν οι γαλακτοπαραγωγοί για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002

(σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου)

Η παρούσα έκθεση αξιολόγησης καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003, για τη συμβατότητα με την κοινή αγορά μιας ενίσχυσης την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλική Δημοκρατία στους παραγωγούς γάλακτος (εφεξής: απόφαση του Συμβουλίου), σύμφωνα με το οποίο οι αρμόδιες ιταλικές αρχές υποχρεούνται να υποβάλλουν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου της ανάκτησης του οφειλόμενου από τους παραγωγούς ποσού δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002.

Βάσει του άρθρου 1 της απόφασης του Συμβουλίου, η ενίσχυση, την οποία η Ιταλική Δημοκρατία χορηγεί στους παραγωγούς γάλακτος, αναλαμβάνοντας η ίδια να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ποσό που οφείλουν οι εν λόγω παραγωγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002 και επιτρέποντας στους παραγωγούς αυτούς να αποπληρώσουν το χρέος τους με αναβολή της πληρωμής χωρίς τόκο στη διάρκεια ορισμένων ετών, θεωρείται, κατ' εξαίρεση, συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι:

– η πλήρης αποπληρωμή από τους παραγωγούς γίνεται με ίσες ετήσιες δόσεις και

– η περίοδος αποπληρωμής δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα έτη, από 1ης Ιανουαρίου 2004.

Βάσει του άρθρου 2 της απόφασης του Συμβουλίου, η χορήγηση της ενίσχυσης γίνεται υπό τον όρο ότι η Ιταλία θα δηλώσει τη συνολική πρόσθετη εισφορά για τις σχετικές περιόδους στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και θα αφαιρέσει το εκκρεμούν χρέος σε τρεις ισόποσες ετήσιες δόσεις από τη δαπάνη που χρηματοδοτήθηκε από το ΕΓΤΠΕ για τον Νοέμβριο 2003, τον Νοέμβριο 2004 και τον Νοέμβριο 2005, αντίστοιχα. Η δήλωση της Ιταλίας σχετικά με τη συνολική πρόσθετη εισφορά για τις σχετικές περιόδους υποβλήθηκε δεόντως με συνοδευτική επιστολή της 26ης Αυγούστου 2003. Το υπόλοιπο ανεξόφλητο χρέος αφαιρέθηκε δεόντως από τις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΓΤΠΕ για τον Νοέμβριο 2003, 2004 και 2005.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης του Συμβουλίου, οι αρμόδιες ιταλικές αρχές υποβάλλουν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου της ανάκτησης του οφειλόμενου από τους παραγωγούς ποσού δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς για τις περιόδους εμπορίας 1995/1996 έως 2001/2002.

Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή τη δωδέκατη έκθεσή τους σχετικά με την πληρωμή της δόσης για το 2016 με επιστολή του οργανισμού AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura) της 7ης Νοεμβρίου 2017. Σημειωτέον ότι, εφόσον οι δύο πρώτες δόσεις (για το 2004 και το 2005) καλύφθηκαν από μια ενιαία έκθεση (έγγραφο COM(2007) 34 τελικό της 30.1.2007), η εν λόγω έκθεση αφορά την δέκατη τρίτη δόση.

Η παρούσα έκθεση αφορά την αξιολόγηση της Επιτροπής σχετικά με την πρόοδο που ανέφεραν οι ιταλικές αρχές για το 2016 όσον αφορά την ανάκτηση της πρόσθετης εισφοράς

τόσο για τις επτά περιόδους που αφορά η απόφαση του Συμβουλίου όσο και για εκείνες που δεν καλύπτονται από την εν λόγω απόφαση.

Πληρωμή της εισφοράς δυνάμει του καθεστώτος δόσεων του 2003

Η απόφαση του Συμβουλίου με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλία να καταβάλει η ίδια, αντί για τους γαλακτοπαραγωγούς, την πρόσθετη εισφορά στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορούσε 25 123 παραγωγούς που όφειλαν την εισφορά το 2005, ημερομηνία υποβολής της πρώτης έκθεσης στο Συμβούλιο. Το 2016 ο αριθμός αυτός μειώθηκε σε 21 123.

Από το σύνολο των παραγωγών που αποτελούν αντικείμενο της έκθεσης και οφείλουν εισφορά για τις επτά περιόδους που καλύπτονται από την απόφαση του Συμβουλίου, 15 431, αρχικά, επέλεξαν το καθεστώς δόσεων του 2003. Οι 15 431 παραγωγοί που επέλεξαν το καθεστώς πληρωμής με δόσεις όφειλαν συνολικό ποσό 345 εκατ. EUR το 2004, πριν από την πληρωμή της πρώτης δόσης, ποσό που αντιστοιχεί στο ένα τέταρτο περίπου του συνολικού πληρωτέου ποσού εισφορών σε επίπεδο παραγωγών που αρνήθηκαν να προσχωρήσουν στα καθεστώτα δόσεων. Φαίνεται, επομένως, ότι οι περισσότεροι από τους παραγωγούς που είναι υπεύθυνοι για τα μικρότερα επίπεδα ατομικών υπερβάσεων των ορίων παραδόσεων επέλεξαν να συμμετάσχουν στο σύστημα των δόσεων. Αντιθέτως, οι παραγωγοί με πιο σημαντικές ατομικές υπερβάσεις του ορίου παραδόσεων (περίπου 8 000 παραγωγοί, στους οποίους έχουν καταλογιστεί οφειλόμενες εισφορές που αντιπροσωπεύουν περίπου 1 δισ. EUR κατά τις επτά σχετικές περιόδους) προτίμησαν να μη συμμετάσχουν στο καθεστώς δόσεων. Σημειωτέον, ωστόσο, ότι κάθε έτος υποβάλλονται στις ιταλικές αρχές νέες αιτήσεις για πληρωμή με δόσεις. Το 2016, υποβλήθηκαν 39 νέες αιτήσεις, συνολικού ύψους 4,2 εκατ. EUR. Το συνολικό ποσό στο πλαίσιο του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις του 2003 ανερχόταν, στις 31/12/2016, σε 372,361 εκατ. EUR.

Η δέκατη τρίτη δόση έπρεπε να καταβληθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 από 10 395 παραγωγούς και ανερχόταν συνολικά σε 25 574 104,06 EUR. Σύμφωνα με τις επαληθεύσεις που διενήργησαν οι ιταλικές αρχές, 10 186 παραγωγοί κατέβαλαν, το 2016, ποσό συνολικού ύψους 24 968 791,58 EUR, πράγμα που σημαίνει ότι το 97,9 % των παραγωγών κατέβαλε, εμπρόθεσμα, το 97,63 % των οφειλόμενων στο πλαίσιο της δέκατης τρίτης δόσης. Είχε ήδη καταγραφεί εμπρόθεσμη καταβολή των δώδεκα προηγούμενων δόσεων που αντιστοιχούσαν σε 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7%, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 %, 96,9 % και 95,7 % των οφειλόμενων ποσών, αντιστοίχως. Η συνολική εισφορά που έχει εισπραχθεί στο πλαίσιο των δεκατριών πρώτων ετήσιων δόσεων ανέρχεται, επομένως, σε 358,326 EUR, ήτοι λίγο πάνω από 96 % του συνολικού οφειλόμενου ποσού στο πλαίσιο των εν λόγω δόσεων.

Αν και τα επίπεδα αυτά είναι οπωσδήποτε ενδεικτικά της γενικής προθυμίας των παραγωγών που συμμετέχουν στο καθεστώς πληρωμής με δόσεις να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συνέχεια που δόθηκε στις περιπτώσεις στις οποίες δεν καταχωρίστηκε η πληρωμή εντός της προθεσμίας αποτελεί βασικό δείκτη του επιπέδου δέσμευσης εκ μέρους των ιταλικών αρχών να εξασφαλίσουν την ορθή τήρηση των όρων του καθεστώτος και, τελικά, την πλήρη ανάκτηση της οφειλόμενης εισφοράς.

Όσον αφορά τη δέκατη τρίτη δόση, δεν υπάρχουν στοιχεία για τις πληρωμές των υπόλοιπων 209 παραγωγών, οι οποίες ισοδυναμούν με 563 317,82 EUR. (Τα εν λόγω στοιχεία θα εξεταστούν το επόμενο έτος.)

Όσον αφορά την δωδέκατη δόση, η προηγούμενη έκθεση ανάφερε ότι, στις 31 Δεκεμβρίου 2015, 258 παραγωγοί δεν είχαν ακόμη καταβάλει τις δόσεις τους, ύψους 1 089 857 EUR. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, όλες αυτές οι περιπτώσεις κοινοποιήθηκαν από τις κεντρικές αρχές στις αρμόδιες περιφερειακές αρχές με την εντολή να

προβούν στην αναγκαστική είσπραξη ολόκληρου του οφειλόμενου ποσού με τους τόκους οι οποίοι δεν εντάσσονται στο καθεστώς δόσεων. Από τους 258 παραγωγούς που αρχικά θεωρήθηκε ότι δεν είχαν πληρώσει, προέκυψε στη συνέχεια ότι 124 είχαν όντως πληρώσει. Αντιθέτως, οι 134 παραγωγοί που όντως δεν είχαν πληρώσει τη δωδέκατη ετήσια δόση απώλεσαν το δικαίωμα καταβολής της εισφοράς σε δόσεις, και κινήθηκαν εναντίον τους διαδικασίες αναγκαστικής είσπραξης.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές για το 2016, διαπιστώνεται ότι τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος δόσεων που εγκρίθηκε βάσει της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου και ότι η εξέλιξη της ανάκτησης του οφειλόμενου ποσού από τους παραγωγούς που συμμετέχουν στο καθεστώς δόσεων για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002 αποδεικνύει την ικανοποιητική διαχείρισή του.

Εκμεταλλεύσεις για τις οποίες η δυνατότητα πληρωμής σε δόσεις έχει ανακληθεί

Η μη καταβολή, από τον παραγωγό, ακόμη και μίας μόνο από τις ετήσιες δόσεις, έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό από το καθεστώς δόσεων, κατά συνέπεια, εκθέτει τον παραγωγό αυτόν στον κίνδυνο κατάσχεσης του συνολικού οφειλόμενου ποσού, προσαυξημένου κατά τους τόκους.

Δεκατρία έτη μετά την έναρξη του καθεστώτος δόσεων του 2003, έχει ανακληθεί το δικαίωμα πληρωμής με δόσεις συνολικά για 991 εκμεταλλεύσεις, για συνολικό χρέος κατανεμημένο σε δόσεις ύψους 33 954 483,57 EUR.

Ωστόσο, από το ποσό αυτό, 15 608 713,05 EUR πληρώθηκαν πριν από την ανάκληση του δικαιώματος και 5 042 636,22 EUR εισπράχθηκαν μετά την ανάκληση, εκ των οποίων 2 678 653,30 EUR, πράγμα που επέτρεψε να εξοφληθούν πλήρως οι οφειλές 256 εκμεταλλεύσεων. Αυτό σημαίνει ότι το συνολικό ανεξόφλητο χρέος των υπόλοιπων 735 εκμεταλλεύσεων ανέρχεται σε 13 314 672,82 EUR.

Από τα αριθμητικά αυτά στοιχεία προκύπτει ότι η επιμέλεια που επέδειξε η ιταλική διοίκηση στην ανάκτηση της εισφοράς από τους παραγωγούς που έχουν αποκλεισθεί από το καθεστώς πληρωμής με δόσεις λόγω της μη καταβολής μιας ετήσιας δόσης είναι κάθε άλλο παρά ικανοποιητική. Επιπλέον, οι γαλακτοπαραγωγοί έπρεπε να εγκαταλείψουν τις προσφυγές στα ιταλικά δικαστήρια προκειμένου να συμπεριληφθούν στο καθεστώς δόσεων. Επομένως, η μη ανάκτηση δεν φαίνεται να απορρέει από την ενδεχόμενη μακρά διάρκεια των δικαστικών διαδικασιών, αλλά μάλλον από την ανικανότητα της ιταλικής διοίκησης να ανακτήσει αποτελεσματικά τα εν λόγω ποσά.

Η εξάμηνη παράταση της προθεσμίας πληρωμής και οι συνέπειές της όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 12ια του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος αριθ. 225 της 29ης Δεκεμβρίου 2010, (κατόπιν τροποποιήσεων, νυν νόμου αριθ. 10 της 26ης Φεβρουαρίου 2011), η Ιταλία ενέκρινε την παράταση, μέχρι τις 30 Ιουνίου 2011, της οφειλόμενης, καταρχήν, για τις 31 Δεκεμβρίου 2010 ετήσιας δόσης του 2010, σύμφωνα με το καθεστώς δόσεων του 2003, όπως εγκρίθηκε με την απόφαση 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου.

Με την απόφαση αριθ. C(2013) 4046 final της 17ης Ιουλίου 2013, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι η αναβολή της καταβολής της δόσης της εισφοράς επί του γάλακτος, για την οποία η προθεσμία καταβολής έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2010, αποτελούσε ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά. Εξάλλου, σύμφωνα με την Επιτροπή, η ενίσχυση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση των όρων που καθορίζονται στην απόφαση 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου , και αποτέλεσε η ίδια, για εκείνους που την έλαβαν και εξήλθαν με τον τρόπο

αυτό από το πλαίσιο που είχε θεσπίσει το Συμβούλιο, νέα κρατική ενίσχυση, παράνομη κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και, επίσης, ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

Με την απόφαση αριθ. C (2013) 4046 final, η Επιτροπή διέταξε την Ιταλία να ανακτήσει, από τους δικαιούχους της αναβολής πληρωμής, το ποσό των ασυμβίβαστων ενισχύσεων, προσαυξημένο με τους τόκους.

Οι ιταλικές αρχές είχαν κινήσει τις προβλεπόμενες διοικητικές διαδικασίες για την ανάκτηση των ενισχύσεων. Ωστόσο, στις 8 Νοεμβρίου 2013 η Ιταλία προσέφυγε στο Πρωτοδικείο κατά της απόφασης της Επιτροπής (υπόθεση T-527/13). Στις 24 Ιουνίου 2015 το Πρωτοδικείο εξέδωσε απόφαση που ακυρώνει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής: επιβεβαίωσε την προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά την ενίσχυση που συνδέεται με την αναβολή της καταβολής της δόσης της εισφοράς, η οποία έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2010, αλλά απέρριψε τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τη νέα ενίσχυση που δημιουργήθηκε για όσους επωφελήθηκαν από την αναβολή αυτή και εξήλθαν με τον τρόπο αυτό από το πλαίσιο της απόφασης του Συμβουλίου. Η Επιτροπή παρέπεμψε την απόφαση του Πρωτοδικείου ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (υπόθεση C-467/15 P). Στις 25 Οκτωβρίου 2017, το Δικαστήριο, στην απόφασή του όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, επιβεβαίωσε ότι η τελική απόφαση της Επιτροπής αριθ. C (2013) 4046 final, την οποία το Δικαστήριο είχε εν μέρει ακυρώσει με την απόφασή του της 24ης Ιουνίου 2015, (υπόθεση T-527/13), είναι έγκυρη. Έτσι, οι ιταλικές αρχές κλήθηκαν να λάβουν και να εφαρμόσουν τα απαραίτητα μέτρα σε εθνικό επίπεδο με στόχο την εκτέλεση της απόφασης αριθ. C (2013) 4046 final μέχρι την ολοκλήρωση της ανάκτησης της ενίσχυσης που χορηγήθηκε δυνάμει του καθεστώτος.

Οφειλόμενη πρόσθετη εισφορά για την περίοδο 2002/2003

Για τις περιόδους 1995-2002, η Ιταλία κατέβαλε για λογαριασμό των παραγωγών στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρόσθετη εισφορά, δυνάμει της απόφασης 2003/530/ΕΚ του Συμβουλίου.

Από το 2004, τα κράτη μέλη καταβάλλουν την πρόσθετη εισφορά απευθείας στον ενωσιακό προϋπολογισμό, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003.

Ωστόσο, η περίοδος 2002/2003 δεν καλύπτεται ούτε από την απόφαση του Συμβουλίου ούτε από το νέο καθεστώς που τέθηκε σε εφαρμογή το 2004. Με δεδομένη την υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης που παραχωρήθηκε στην Ιταλία, οι Ιταλοί γαλακτοπαραγωγοί που ευθύνονται για την υπέρβαση αυτή όφειλαν 227,76 εκατ. EUR στον ενωσιακό προϋπολογισμό για την περίοδο 2002/2003.

Επί του ποσού αυτού, 118,4 εκατ. EUR της πρόσθετης εισφοράς εξακολουθούν να οφείλονται στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την ανάκτηση της πρόσθετης εισφοράς από παραγωγούς γάλακτος που την οφείλουν.

Οφειλόμενη εισφορά στο πλαίσιο των περιόδων 1995/96 έως 2008/2009, η οποία δεν καλύπτεται από το καθεστώς δόσεων του 2003 ούτε από το σύστημα επιστροφής του 2009

Όπως επισημάνθηκε στις προηγούμενες εκθέσεις, το καθεστώς δόσεων του 2003 και το σύστημα επιστροφής με δόσεις που θέσπισε η Ιταλία το 2009 (με επιτόκιο ίσο προς το

επιτόκιο αναφοράς που καθορίζεται για την Ένωση, προσαυξημένο κατά ορισμένες ποσοστιαίες μονάδες), καλύπτουν στην πραγματικότητα ένα μικρό μόνο μέρος της προς ανάκτηση εισφοράς, ήτοι 407 εκατ. ευρώ, ή 17 % του προς ανάκτηση ποσού. Στις 31 Δεκεμβρίου 2016, ανακτήθηκαν ήδη 368 εκατ. στο πλαίσιο του προγράμματος καταβολής της οφειλής σε δόσεις, του 2003, και του συστήματος επιστροφής του 2009. Επομένως, ένα μικρό μόνον μέρος του συνολικού προς επιστροφή ποσού εμπίπτει ακόμη στους μηχανισμούς αυτούς, ήτοι 39 εκατ. EUR.

Πράγματι, επί του συνολικού ποσού της οφειλόμενης εισφοράς για τις περιόδους 1995/96 έως 2008/09, όπως κοινοποιήθηκε από την Ιταλία, η οποία ανέρχεται σε 2 303 δισεκ. EUR, το μεγαλύτερο μέρος του προς ανάκτηση ποσού βρίσκεται εκτός των προαναφερόμενων καθεστώτων.

Ενώ τα στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση των ιταλικών αρχών σχετικά με την δέκατη τρίτη δόση καταδεικνύουν ότι η τρέχουσα συνολική κατάσταση για την ανάκτηση της εισφοράς στο πλαίσιο του καθεστώτος πληρωμής με δόσεις που θεσπίστηκε το 2003 είναι ικανοποιητικά, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά την είσπραξη των προς ανάκτηση ποσών που δεν εμπίπτουν στο καθεστώς καταβολής ή επιστροφής με δόσεις (1 268 εκατ. EUR), ιδίως όσον αφορά την είσπραξη των εκτελεστών ποσών (803 εκατ. ευρώ).

Στις διαδοχικές εκθέσεις αξιολόγησης που υπέβαλε στο Συμβούλιο από το 2010, η Επιτροπή εξέφρασε επανειλημμένως τη δυσαρέσκειά της για την απουσία σημαντικών βελτιώσεων όσον αφορά την ανάκτηση της επιστρεπτέας πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος που δεν καλύπτεται από το καθεστώς καταβολής ή επιστροφής με δόσεις.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές στην έκθεσή τους σχετικά με την δέκατη τρίτη ετήσια δόση, στην παρούσα περίπτωση δεν σημειώθηκε καμία νέα σημαντική εξέλιξη όσον αφορά την πραγματική ανάκτηση της εισφοράς που δεν καλύπτεται από το καθεστώς δόσεων. Παρότι οι ιταλικές αρχές επισημαίνουν ότι 798 εκατ. EUR τελούν υπό ανάκτηση στο πλαίσιο εν εξελίξει δικαστικής διαδικασίας (διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης), δεν έχουν ακόμη αναφερθεί απτά αποτελέσματα.

Ως εκ τούτου, λόγω του ύψους του ποσού της μη καταβληθείσας εισφοράς και του μεγάλου χρονικού διαστήματος επί το οποίο παραμένουν ανείσπρακτα τα οφειλόμενα ποσά, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι ιταλικές αρχές κάθε άλλο παρά διασφάλισαν ή διασφαλίζουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτός είναι εξάλλου ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσφυγή λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 της ΣΛΕΕ (υπόθεση C-433/15).

Με την απόφασή του της 24ης Ιανουαρίου 2018, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκανε δεκτή την προσφυγή της Επιτροπής: αναγνώρισε ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά επί της υπερβαίνουσας την εθνική ποσόστωση παραγωγής στην Ιταλία, από την πρώτη περίοδο εμπορίας κατά την οποία πράγματι επιβλήθηκε η συμπληρωματική εισφορά στην Ιταλία (1995/1996) και έως την τελευταία περίοδο εμπορίας κατά την οποία διαπιστώθηκε πλεονάζουσα παραγωγή στην Ιταλία (2008/2009), ,

– να καταλογιστεί πράγματι στους παραγωγούς που συνετέλεσαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις παραγωγής, και

– να καταβληθεί άνευ καθυστερήσεως, κατόπιν κοινοποιήσεως του οφειλομένου ποσού, από τους αγοραστές ή από τους παραγωγούς σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ή

– σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καταχωριστεί και, όπου ήταν δυνατό, να πραγματοποιηθεί η αναγκαστική είσπραξή της κατά των εν λόγω αγοραστών ή παραγωγών.

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, στον βαθμό που πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος δόσεων που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο το 2003, η πρόοδος που σημείωσαν οι ιταλικές αρχές όσον αφορά την είσπραξη του οφειλόμενου ποσού από τους παραγωγούς που επέλεξαν να συμμετάσχουν στο καθεστώς των δόσεων για τις περιόδους 1995/1996 έως 2001/2002 αποδεικνύει την ικανοποιητική διαχείριση του καθεστώτος αυτού.

Όσον αφορά τα ποσά τα οποία δεν εμπίπτουν στο καθεστώς καταβολής ή επιστροφής με δόσεις, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, με την απόφασή του της 24/01/2018, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβεβαίωσε τις παραλείψεις που προσάπτει η Επιτροπή στην Ιταλική Δημοκρατία. Εναπόκειται πλέον στις ιταλικές αρχές, δυνάμει του άρθρου 260 της ΣΛΕΕ, να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης του Δικαστηρίου, και, ως εκ τούτου, να προβούν στην ταχεία εφαρμογή ενός αποτελεσματικού συστήματος είσπραξης των οφειλόμενων ποσών, το οποίο θα προσφέρει πραγματικά και μετρήσιμα αποτελέσματα όσον αφορά τη μείωση των μη καταβληθέντων ποσών.